

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl asistentkou soudce Mgr. Martinou Matějkovou v právní věci žalobce: **J. K.**, bytem Z. Ch., zastoupeného: *JUDr. Květoslava Tomanová, advokátka se sídlem Nám. Republiky 87, 347 01 Tachov*, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 12.8.2016 proti rozhodnutí žalované ze dne 16.6.2016 č.j. X o starobní důchod,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 12.8.2016 se žalobce domáhal přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 16.6.2016 č.j. X, protože s ním nesouhlasí, byl jím zkrácen na svých právech, když mu ČSSZ vypočetla a vyplácí starobní důchod v nesprávné výši. V žalobě zrekapituloval řízení před správním orgánem, v němž poukazoval na to, že již v minulosti opakovaně žádal o přezkoumání správnosti výpočtu jeho důchodu. V opravném prostředku žádal, aby mu byl jeho důchod doplacen od jeho přiznání tj. od 23.11.1999 a nikoliv pouze od 17.12.2010. Jeho starobní důchod mu nebyl vypočten z kategorie IAA-uran přesto, že žalované v roce 1999 doložil veškeré potřebné podklady zejména z Uranových dolů Příbram. ČSSZ se nevypořádala odpovídajícím způsobem s jeho námitkami a neodůvodnila řádným způsobem, jak dospěla k výpočtům o výši vyměřovacího základu, procentní výměry starobního důchodu a základní výměry starobního důchodu. Od samého počátku byl nespokojen s výpočtem důchodu, který mu byl přiznán jako mimořádný starobní hornický důchod a opakovaně se domáhal přepočtu resp. jeho správného výpočtu (písemné žádosti jsou

zadokumentované minimálně z roku 2003, 2007 a 2012). V několika případech byl pouze na OSSZ, aniž by s ním byl proveden jakýkoliv písemný záznam a své požadavky vznášel pouze ústně, přesto nedosáhl nápravy. Nesouhlasil zejména s tím, že má nárok na doplatek v souvislosti se zvýšením pouze za 5 let zpětně od podání žádosti, jež byla podána 17.12.2015, tzn. od 17.12.2010. Žalovaná namítá, že doplatek mu není možné vyplatit z toho důvodu, že si nepožádal o úpravu důchodu, on však opakovaně žádal o kontrolu správnosti výpočtu jeho důchodu, žádal o přepočítání výše jeho starobního důchodu a nejen vyměřovacího základu. Žalovaná (event. OSSZ) mu opakovaně sdělovala, že je všechno v pořádku, že se výše důchodu každým rokem mění. Žádná informace o tom, že má zákonný nárok na zvýšení důchodu dle zák. č. 264/2006 Sb. (byla to neznalost pracovníků sociálního zabezpečení nebo úmysl). Konkrétně v roce 2012 žádal osobně na OSSZ v Tachově informace týkající se výše jeho důchodu, respektive správnosti výpočtu a právě v této souvislosti mu bylo sděleno, že má nárok pouze na mizivé zvýšení rovnající se několika setinám procenta a byl mu proveden přepočet důchodu - rozhodnutí z 3.4.2013 (zvýšení o 0,08%) s přihlédnutím k tomu, že v době pobírání starobního důchodu ještě pracoval. Byla mu zaslána nová žádost o přepočet s tím, že původní žádost je chybná, ovšem i toto rozhodnutí bylo změněno - rozhodnutím ČSSZ ze dne 3.8.2015 a to s omluvou, že bylo postupováno nesprávně, že mu byl důchod přeplacen a došlo k jeho snížení. Nebyl informován o svých nárocích dle zák. č. 264/2006 Sb. a ačkoli požadoval kontrolu správnosti výpočtu jak OSSZ, tak i ČSSZ, bylo mu sděleno, že výpočet je proveden správně. Není natolik vzdělán, aby uplatnil přepočet svého důchodu výslovně dle zákona č. 264/2006 Sb. Dále uvedl, že odpracoval v podzemí uranových dolů 11 roků. Pracovníci ČSSZ i OSSZ by měli být natolik odborně kvalifikováni, aby občanům poskytli odpovídající pomoc a měli by být nápomocni i takovou žádost sepsat. Je přesvědčen o tom, že mu náleží doplatek od samého počátku, od něhož zákon zvýšení pro tyto případy přiznává, tj. od 1.7.2006, právě v souvislosti s právní úpravou provedenou zák. č. 264/2006 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákoníku práce (dále jen **zák. č. 264/2006 Sb.**) Odkázal na § 56 odst. 1 písm. b) poslední věta zák. č. 155/1995 Sb., *o důchodovém pojištění* (dále jen **zákon**). Důchod mu nebyl správně vypočten jako pracovníkovi uranových dolů, nebyly mu zohledněny ani veškeré výdělky, které jako jejich pracovník měl a nebyl mu započítán zvláštní příspěvek horníků (dále jen **ZPH**). Z přehledu výdělků zjistil, že v roce 1988 mu je započítán ZPH ve výši 14.808,- Kč místo částky 18.000,- Kč, v roce 1996 - 1999 není započítán ZPH vůbec. Rovněž uvedl, že si požádal o vyhotovení opisu rozhodnutí o přiznání starobního důchodu z 5.1.2000, neboť toto rozhodnutí nemohl najít, po čase toto rozhodnutí našel a zjistil, že opis rozhodnutí s originálem nesouhlasí, jednak v uvedení odpracované doby a jednak pokud jde o výši procentní výměry důchodu a uvedení vyměřovacího základu, který byl vypočten z roku 1986 - 1998, údajně z výdělků výhodnějších, přičemž nebyl zohledněn jeho výdělek z doby fárání a ani zvláštní příspěvek horníků. Žalovaná nepostupovala správně a poškodila jej finančně poměrně ve značném rozsahu, proto žádal, aby mu byl rozdíl zaplacen za celou dobu trvání jeho nároku na výplatu starobního důchodu a nikoli jen za pět roků, neboť k nesprávné výši výplaty starobního důchodu došlo v důsledku chybného postupu ČSSZ i OSSZ. Závěrem žalobce navrhl, aby soud napadené jakož i jemu předcházející rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. Současně požádal o náhradu nákladů řízení. (*K žalobě připojil mimo jiné i kopii napadeného rozhodnutí.*)

Napadeným rozhodnutím ze dne 16.6.2016 č.j. X žalovaná zamítla námitky žalobce a potvrdila *rozhodnutí ČSSZ ze dne 12.4.2016 č. I č. j. X*, kterým mu *ve výroku I.* zvýšila od 24.7.2006 procentní výměru starobního důchodu na částku 10.598,- Kč měsíčně podle čl. LXVII bodu 1 zákona č. 264/2006 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákoníku práce. Starobní důchod včetně základní výměry ve výši 1.470,- Kč činil 12.068,- Kč měsíčně. Dále bylo konstatováno, že měsíčně podle nařízení vlády č. 461/2006 Sb. se od lednové splátky v roce 2007 zvyšuje starobní důchod žalobce na částku 12.868,- Kč, podle nařízení vlády č. 256/2007 Sb. se od lednové splátky v roce 2008 zvyšuje starobní důchod na částku 13.337,- Kč, podle nařízení vlády č. 211/2008 Sb. se od srpnové splátky v roce 2008 zvyšuje starobní důchod na částku 13.807,- Kč, podle nařízení vlády č. 363/2008 Sb. se od lednové splátky v roce 2009 zvyšuje starobní důchod na částku 14.320,- Kč a podle nařízení vlády č. 281/2010 Sb. se od lednové splátky v roce 2011 zvyšuje starobní důchod žalobce na částku 14.854,- Kč. *Ve výroku II.* tohoto rozhodnutí ČSSZ stanovila, že doplatek starobního důchodu náleží žalobci podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona od 17.12.2010. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 16.6.2016 žalovaná mimo jiné uvedla, že rozhodnutím ČSSZ č.j. X ze dne 5.1.2000 byl žalobci od 23.11.1999 přiznán tzv. mimořádný hornický starobní důchod ve výši 6.639,- Kč měsíčně podle § 1 nařízení vlády č. 557/1990 Sb., *o mimořádném poskytování starobního důchodu některým horníkům*. V odůvodnění tohoto rozhodnutí bylo konstatováno, že starobní důchod byl vyměřen z I. AA pracovní kategorie, že započtené doby zaměstnání činilo zaměstnání v I. AA pracovní kategorii 11 roků. Zaměstnání žalobce v kategorii I. AA uran bylo doloženo potvrzením státního podniku DIAMO v době od 2.9.1969 do 31.10.1980. Nelze tudíž přisvědčit námitkám žalobce, že jeho starobní důchod v roce 1999 nebyl vypočítán z kategorie I. AA uran, ale naopak doba získaná v I. AA pracovní kategorii uran byla zohledněna při posouzení nároku na starobní důchod i při výpočtu jeho výše.

Dále bylo uvedeno, že dne 17.12.2015 uplatnil žalobce žádost o přepočtení svého mimořádného hornického starobního důchodu, na základě které ČSSZ provedla úpravu jeho starobního důchodu podle čl. LXVII bodu 1 zákona č. 264/2006 Sb. Zvýšení starobního důchodu dle čl. LXVII bodu 1 věty druhé nesmí spolu s procentní výměrou důchodu přesáhnout nejvyšší výměru, která se stanoví tak, že nejvyšší částka výše důchodu podle § 4 odst. 1 věty druhé zákona č. 76/1995 Sb., *o zvýšení vyplácených důchodů a důchodů přiznávaných v roce 1995*, se zvýší podle předpisů o zvýšení důchodů, které nabyly účinnosti v období od 1.1.1996 do dne, který předchází dni, od něhož se přiznává starobní důchod. Čl. LXVII zákona č. 264/2006 Sb. nabyl účinnosti dne 1.7.2006, půjde tedy o předpisy o zvýšení důchodů s účinností do 30.6.2006. Zvýšení se stanoví tak, jako kdyby starobní důchod byl přiznán ke dni 31.12.1995. Procentní výměra starobního důchodu žalobce stanovená ke dni přiznání důchodu ve výši 5.075,- Kč se tudíž zvyšuje od splátky důchodu splatné po 30.6.2006, tj. od 24.7.2006 podle jednotlivých nařízení vlády, jak je v napadeném rozhodnutí rozepsáno, až do částky 10.598,- Kč měsíčně:

podle nařízení vlády č. 19/1996 Sb. o 8%	tj. o 406 Kč	na	5 481 Kč měsíčně
podle nařízení vlády č. 218/1996 Sb. o 6%	tj. o 329 Kč	na	5 810 Kč měsíčně
podle nařízení vlády č. 129/1997 Sb. o 8%	tj. o 465 Kč	na	6 275 Kč měsíčně
podle nařízení vlády č. 104/1998 Sb. o 9%	tj. o 565 Kč	na	6 840 Kč měsíčně
podle nařízení vlády č. 64/1999 Sb. o 7,5%	tj. o 513 Kč	na	7 353 Kč měsíčně
podle nařízení vlády č. 353/2000 Sb. o 9%	tj. o 662 Kč	na	8 015 Kč měsíčně
podle nařízení vlády č. 345/2001 Sb. o 11%	tj. o 882 Kč	na	8 897 Kč měsíčně

podle nařízení vlády č. 438/2002 Sb. o 4% tj. o 356 Kč na 9 253 Kč měsíčně
podle nařízení vlády č. 337/2003 Sb. o 2,5% tj. o 232 Kč na 9 485 Kč měsíčně
podle nařízení vlády č. 565/2004 Sb. o 5,4% tj. o 513 Kč na 9 998 Kč měsíčně
podle nařízení vlády č. 415/2005 Sb. o 6% tj. o 600 Kč na 10 598 Kč měsíčně.

Základní výměra starobního důchodu žalobce činila ke dni 24.7.2006 1.470,- Kč, takže celková výše starobního důchodu činila 12.068,- Kč měsíčně.

Doplatek starobního důchodu náleží žalobci od 17.12.2010, tj. pět let zpětně od uplatnění žádosti o přepočítání starobního důchodu dne 17.12.2015. Nelze se ztotožnit s požadavkem žalobce na poskytnutí doplatku starobního důchodu již od data přiznání, neboť v jeho případě se nejedná o situaci, kdy by byl starobní důchod vyplácen v nižší částce, než v jaké náleží, v důsledku nesprávného postupu orgánu sociálního zabezpečení. Čl. LXVII zákona č. 264/2006 Sb., *o úpravě starobního důchodu*, nabyl účinnosti dne 1.7.2006, takže je zřejmé, že k datu 23.11.1999, k němuž byl žalobci starobní důchod přiznán, ještě nebyl součástí právních předpisů a ČSSZ podle něj v té době nemohla postupovat, přičemž v čl. LXVII zákona č. 264/2006 Sb. je výslovně uvedeno, že se procentní výměra starobního důchodu přiznaného v období od 1.1.1996 do 30.6.2006 zvýší podle stanovených pravidel na žádost. Dříve, než žalobce žádost o úpravu svého starobního důchodu uplatnil, tudíž ČSSZ tuto úpravu nemohla provést. Z toho důvodu mu náleží doplatek starobního důchodu v souladu s § 56 odst. 1 písm. b) zákona pět let zpětně před uplatněním této žádosti, tj. od 17.12.2010, proto žalovaná námítka žalobce zamítla.

*Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 7.10.2016 uvedla mimo jiné, že součástí spisové dokumentace je žádost uplatněná žalobcem dne 6.11.2012, adresovaná Okresní správě sociálního zabezpečení Tachov (dále jen **OSSZ**), v níž žalobce uvádí, že dne 10.10.2012 požádal jmenovanou správu sociálního zabezpečení o zhodnocení starobního důchodu za odpracované dva roky a důchod požaduje hodnotit od data 10.1.2012. Na podkladě této žádosti vyhotovila OSSZ na předepsaném tiskopise žádost o úpravu starobního důchodu žalobce, která byla žalované doručena 12.10.2012. Dále se ve spisové dokumentaci nachází žádost žalobce datovaná 2.6.2015, kterou žádá o zaslání kopie rozhodnutí o přiznání jeho důchodu ze dne 5.1.2000 a osobního listu důchodového pojištění (dále jen **OLDP**), kde je uveden detailní způsob výpočtu jeho důchodu. Na tuto posledně uvedenou žádost reagovala žalovaná dopisem ze dne 13.7.2015 adresovaným žalobci, jímž se mu omluvila za pochybení při úpravě výše starobního důchodu podle § 34 odst. 4 zákona od 10.1.2012. Dne 21.12.2015 byla žalované prostřednictvím OSSZ doručena žádost žalobce ze dne 17.12.2015 o přepočítání jeho mimořádného hornického starobního důchodu přiznaného rozhodnutím žalované ze dne 5.1.2000 od 23.11.1999, neboť s touto výší nesouhlasí a žádá o vysvětlení, proč není důchod vypočítán z kategorie 1. AA URAN.*

Jestliže tedy žalobce namítá, že v minulosti opakovaně žádal o přezkoumání správnosti výpočtu jeho důchodu, pak se toto tvrzení nezakládá na pravdě, neboť žalobce se sice úpravy výše starobního důchodu domáhal, ale pouze v souvislosti s uplatněním § 34 odst. 4 zákona z důvodu výkonu výdělečné činnosti po vzniku nároku na starobní důchod při pobírání starobního důchodu v plné výši. *Teprve žádostí uplatněnou dne 17.12.2015 požádal o úpravu podle článku LXVII bodu 1 zákona č. 264/2006 Sb. Podmínkou pro úpravu výše starobního důchodu podle uvedeného zákona je žádost. Úprava podle zákona č. 264/2006 Sb.*

byla možná nejdříve po červnu 2006, což znamená, že v žádném případě by nebylo možné tuto úpravu žalobci provést od data přiznání jeho starobního důchodu od 23.11.1999.

Žalovaná vyjádřila přesvědčení, že napadené rozhodnutí vydala na podkladě dostatečně zjištěného skutkového stavu, k čemuž přispívá i fakt, že pokud by žalobce skutečně uplatnil žádosti v letech předcházejících roku 2015 a žalovaná by na ně žádným způsobem nereagovala, bylo by s podivem, kdyby takový liknavý postoj žalované nebyl žalobcem urgován. Žalobce naopak dne 17.12.2015 uplatnil žádost o přepočtení starobního důchodu v souvislosti s výkonem jeho zaměstnání v I. AA pracovní kategorii a tato žádost nenese žádné prvky urgency či výtky na předchozí žalobcovu písemnou komunikaci s žalovanou. Žalovaná proto setrvala na svém rozhodnutí a navrhla soudu zamítnutí žaloby.

Ze zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 16.6.2016 bylo žalobci doručeno dne 20.6.2016 a také, že skutečnosti uvedené v napadeném rozhodnutí i ve vyjádření žalované odpovídají obsahu spisu. V žádosti ze dne 10.10.2012 žalobce na předepsaném tiskopisu požádal o úpravu starobního důchodu z důvodu, že nepřetržitý výkon jeho výdělečné činnosti vykonávané současně s pobíráním starobního důchodu vypláceného dosud v plné výši dosáhl dne 14.8.2012 délky dvou let. V podání ze dne 6.11.2012 žalobce požádal pouze o zhodnocení starobního důchodu za odpracované dva roky od data 10.1.2012. Dne 2.6.2015 žalobce požádal písemně o zaslání rozhodnutí o přiznání důchodu ze dne 5.1.2000 a OLDP. Dle založeného podání ze dne 17.12.2015 se žalobce dostavil na OSSZ Tachov a požádal o přepočtení jeho mimořádného hornického starobního důchodu, přiznaného rozhodnutím ze dne 5.1.2000 a o vysvětlení, proč není vypočítán z kategorie 1 AA – uran.

V podání ze dne 26.11.2016 žalobce sdělil, že nesouhlasí s tím, aby soud rozhodl ve věci samé bez jednání a navrhl, aby byl ve věci vyslechnut jako účastník řízení a mohl tak objasnit skutečnosti, které nemůže prokázat listinami. Dále požádal o prodloužení lhůty k podání stanoviska k vyjádření žalované a k doplnění dokladů do 20.1.2017. V uvedené lhůtě ani do doby konání ústního jednání ničeho nedoplnil ani nedoložil.

U ústního jednání dne 31.8.2017 žalobce setrval na podané žalobě a mimo jiné uvedl následující: Když obdržel rozhodnutí v roce 2000 o přiznání mimořádného starobního hornického důchodu, tak se neodvolal, byl v té době nemocný, takže to neřešil. Neřešil to ještě několik let, začal to řešit v roce 2003, kdy psal na ČSSZ a z Prahy mu odpověděli dopisem z 24.3.2003, že byl správně proveden jeho výpočet, kopii příslušného dopisu připojil k žalobě, žádost ale nemá k dispozici. Poté to znovu řešil, ale jenom formou dotazu, protože v tomto není vzdělán, tak si myslel, že to stačí, proto také připojil k žalobě kopii odpovědi OSSZ Tachov ze dne 24.4.2007, kde mu sdělili, jakým způsobem vypočítali jeho osobní vyměřovací základ. V roce 2012 žádal o přepočtení důchodu, bylo vydáno rozhodnutí, kdy mu zvýšili důchod asi o přibližně 100,-Kč měsíčně, ale nebylo to takové zvýšení, jaké předpokládal, ale ani tehdy se proti tomuto rozhodnutí neodvolal. Pak zase dostal rozhodnutí o tom, že mu tu stovku berou, to bylo asi za čtyři měsíce potom. V roce 2015 si požádal o opis rozhodnutí z roku 2000, kdy mu přiznali starobní hornický důchod a pak si teprve požádal o přepočtení podle zákona č. 264/2006 Sb. Podle něho to nebylo spočítáno správně, ale nedokáže vysvětlit, proč se proti tomu nebránil třeba tím, že by napsal odvolání tak, jak si to myslel. Pokud se

týká roku 2012, tak žádost o úpravu s ním byla sepsána na OSSZ v Tachově, tam to podepsal a co se týká založeného dopisu ze dne 6.11.2012 adresovaného OSSZ Tachov, tak žádost zaslaná o přepočtení důchodu měla nějakou chybu a proto po něm chtěli, aby to opravil a na základě toho právě byla napsaná podle něho pracovníci OSSZ Tachov žádost ze dne 6.11.2012, že požaduje důchod zhodnotit od data 10.1.2012 (*poznámka samosoudkyně – žádost datována 6.11.2012 byla na OSSZ Tachov dle razítka doručena poštou dne 9.11.2012 a na ČSSZ v Praze doručena 12.11.2012*). Dále uvedl, že prostě pořád nechápe, proč na jeho žádost v roce 2007 nebylo reagováno tak, jak si představoval, tedy, aby mu byl vypočítán správně hornický starobní důchod, ale nedokáže vysvětlit, proč nečinil žádné další kroky ani po obdržení dopisu OSSZ Tachov ze dne 24.4.2007 a zejména po obdržení rozhodnutí v roce 2012 o zvýšení starobního důchodu za dobu výdělečné činnosti a současného pobírání starobního důchodu.

Samosoudkyní bylo konstatováno, že u OSSZ ohledně jejich podání ze dne 24.4.2007 adresovaného žalobci bylo zjištěno, že tento již není k dispozici stejně jako žádost či podání, na které bylo tímto dopisem reagováno s ohledem na skartační lhůtu 5 let.

Závěrem zástupce žalobce požadoval vyhovět žalobě, protože již v roce 2007 žádal o přepočtení důchodu s ohledem na odpracované roky v podzemí uranových dolů, stejně tak jako v průběhu doby i v roce 2012 tuto žádost opakoval, byť byla pracovníci OSSZ naformulována jinak, ale vždy se dožadoval přepočtu hornického důchodu s ohledem na odpracovanou dobu v podzemí, tedy v I.AA kategorii uran. I nadále je přesvědčen o tom, že mu náleží zvýšený důchod již od měsíce července 2006 právě s ohledem na to, že v roce 2007 vznesl tuto žádost a proto navrhuje, aby soud vyhověl žalobě s tím, že by mu ČSSZ měla vyplatit zvýšený důchod od července 2006 do 17.12.2010, dále požadoval náhradu nákladů řízení s tím, že její výši upřesní písemně do 3 dnů.

Zástupce žalované závěrem navrhl zamítnutí žaloby s odkazem na jejich stanovisko ze dne 7.10.2016 a dále uvedl, že tzv. mimořádný hornický starobní důchod s datem přiznání od 23.11.1999 byl vypočten z kategorie I.AA uran. Co se týče výdělků, byly započteny od roku 1986 a to z podkladů evidenčního listu důchodového zabezpečení, který odeslal zaměstnavatel žalobce státní podnik DIAMO na ČSSZ. Dotazy pana žalobce směřovaly vesměs na způsob výpočtu starobního důchodu, nikoliv však na úpravu dle zákona č. 264/2006 Sb.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., *soudní řád správní*, v platném znění (dále jen *s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen *správní orgán*). Ve věcech důchodového pojištění rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.). Dle § 75 odst. 1 s.ř.s. je pro soud rozhodující skutkový a právní stav v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci k 16.6.2016.

V zákoně č. 264/2006 Sb., *kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákoníku práce*, ČÁST PADESÁTÁ OSMÁ (Změna zákona o důchodovém pojištění), Čl. LXVII (Přechodná ustanovení) je stanoveno:

Procentní výměra starobních důchodů **přiznaných v období od 1. ledna 1996 do 30. června 2006 osobám, které dosáhly věku 50 let před 1. červencem 2006** a splnily ostatní podmínky uvedené v § 74a odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění čl. LXVI tohoto zákona, osobám uvedeným v § 76 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a osobám, které vykonávaly před 1. lednem 1993 aspoň po dobu 15 let zaměstnání v hornictví se stálým pracovištěm pod zemí v hlubinných dolech (popřípadě 10 let, jde-li o takové zaměstnání v uranových dolech), které bylo podle předpisů účinných před tímto dnem zařazeno mezi zaměstnání I. pracovní kategorie zakládající nárok na starobní důchod při dosažení věku aspoň 55 let, **se na žádost zvýší od splátky důchodu splatné po 30. červnu 2006 podle předpisů o zvýšení důchodů, které nabyly účinnosti v období od 1. ledna 1996 do 31. prosince kalendářního roku, který předchází kalendářnímu roku, do něhož spadá den, od něhož byl starobní důchod přiznán.** Zvýšení podle věty první však spolu s procentní výměrou důchodu nesmí přesáhnout nejvyšší výměru, která se stanoví tak, že nejvyšší částka výše důchodu podle § 4 odst. 1 věty druhé zákona č. 76/1995 Sb., o zvýšení vyplácených důchodů a důchodů přiznávaných v roce 1995, se zvýší podle předpisů o zvýšení důchodů, které nabyly účinnosti v období od 1. ledna 1996 do dne, který předchází dni, od něhož byl přiznán starobní důchod. Zvýšení podle věty první a druhé se stanoví tak, jako kdyby starobní důchod uvedený ve větě první byl přiznán ke dni 31. prosince 1995. Starobní důchod se podle věty první nezvýší, pokud byl zvýšen podle § 76 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění zákona č. 188/2001 Sb., nebo podle čl. II zákona č. 188/2001 Sb., kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, nebo pokud byl zvýšen na základě opatření přijatých ministrem práce a sociálních věcí podle § 4 odst. 3 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, podle zásad obdobných úpravě obsažené v § 76a zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění čl. LXVI tohoto zákona.

V této věci se žalobce podanou žalobou domáhal zrušení napadeného rozhodnutí ze shora uvedených důvodů. Soud pak na základě všech zjištěných skutečností dospěl k závěru, že žaloba proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 16.6.2016 není důvodná s ohledem na níže uvedené, když žádná z žalobních námitek nebyla shledána opodstatněnou. Žalobce toliko tvrdil, ale žádným způsobem neprokázal, že by žalovaná uvedla do jím vyžádaného opisu rozhodnutí ze dne 5.1.2000 jiné odpracované doby a výši procentní výměry důchodu než do rozhodnutí, které bylo žalobci po jeho vydání doručeno, ani neprokázal, že by nebyl při výpočtu zohledněn jeho výdělek z doby fárání a ani zvláštní příspěvek horníků (pozn. soudu: *při výpočtu důchodu ČSSZ vycházela ze všech evidenčních listů vyhotovených zaměstnavateli žalobce (např. DIAMO s.p.) a také z potvrzení DIAMO s.p. o vyplácení zvláštního příspěvku horníkům, atd. v souladu s platnou právní úpravou*), přičemž všechny tyto údaje o době pojištění a výši příjmů uvedené zaměstnavateli žalobce v příslušných evidenčních listech byly obsaženy v OLDP, který byl přílohou rozhodnutí (*údaje uvedené v příslušných evidenčních listech žalovaná není oprávněna měnit či upravovat*).

Žalobce s ohledem na shora uvedená zjištění podle názoru soudu neprokázal, že by žalovaná postupovala v rozporu se zákonem ohledně přiznání jeho starobního důchodu, jeho výše i následných úprav, když poslední byla provedena rozhodnutím žalované č. I ze dne 12.4.2016. Neznaменá totiž, jestliže není rozhodnutí žalované, v této věci zvýšení přiznaného

starobního důchodu, dle představ žalobce, že je takové rozhodnutí nesprávné či dokonce v rozporu se zákonem. Ze strany žalobce nebylo prokázáno, že by podal dříve než 17.12.2015 žádost o přepočítání jeho mimořádného hornického starobního důchodu, ač on je přesvědčen o opaku. Rozhodnutí žalované o zvýšení důchodu žalobce podle zákona č. 264/2006 Sb. od 24.7.2006 s doplatkem důchodu od 17.12.2010, tj. pět let nazpět ode dne uplatnění nároku na zvýšení důchodu (§ 56 odst. 1 písm. b) věta druhá zákona), je proto plně v souladu s platnou právní úpravou vzhledem k tomu, že o tuto úpravu žalobce požádal prokazatelně 17.12.2015.

Domněnka žalobce, že by mu starobní důchod mohl být navýšen od data jeho přiznání (23.11.1999), je zcela lichá, neboť ke změně zákona došlo až v roce 2006 a Čl. LXVII zákona č. 264/2006 Sb. pak klade jako nutnou podmínku pro zvýšení splátek důchodu podání žádosti pojištěncem, neboť bez ní důchod zvýšit ČSSZ z vlastní iniciativy nemůže a ani nemá žádnou zákonnou povinnost poučovat všechny pojištěnce, na které by se změna zákona mohla vztahovat o tom, že mají možnost si žádost podat. Pro soud bylo tedy klíčové posouzení, kdy žalobce podal žádost v souladu s Čl. LXVII předmětného zákona. Přitom soud pečlivě zkoumal i dřívější podání či žádosti žalobce, ovšem ta podaná před rokem 2006 logicky nelze použít a žádostí z roku 2012 požádal žalobce výslovně pouze o zhodnocení starobního důchodu za odpracované (dva) roky, tedy se jednalo o žádost o zvýšení důchodu ve vztahu k pracovní činnosti žalobce v době, kdy již starobní důchod pobíral. ČSSZ tedy neměla důvod v té době zohlednit i změnu zákona ve vztahu k „hornickým důchodům“ podle zákona č. 264/2006 Sb. K tomu, aby mohla takto postupovat, musela být nejprve podána žádost, aby tak učinila, což se stalo ze strany žalobce až dne 17.12.2015. ČSSZ ani OSSZ nemají ze zákona povinnost poučovat pojištěnce o změnách ohledně úprav důchodů např. pro hornické kategorie, tudíž to, že žalobce jimi nebyl informován o tom, že zákonem došlo k další úpravě tzv. hornických důchodů, nemůže způsobit, že by tím byl dán důvod ke zrušení napadeného rozhodnutí. Navíc správní orgán není oprávněn dovozovat, co asi pojištěnec svým případným podáním mínil a zcela jednoznačně spočívá na pojištěnci, aby vyjádřil, co konkrétně požaduje, což se v této věci stalo až dne 17.12.2015 (*podání sepsané s žalobcem na OSSZ*).

Nelze přehlédnout ani skutečnost, že po přiznání mimořádného hornického starobního důchodu (*od 23.11.1999*) k žádosti žalobce bylo nejprve vydáno žalovanou rozhodnutí ze dne 3.4.2013, jímž mu byl zvýšen starobní důchod od 10.1.2012, tak jak požadoval, na částku 10.718,-Kč měsíčně a dále rozhodnutí ze dne 3.8.2015 rovněž o zvýšení starobního důchodu od 10.1.2012 na částku 10.623,-Kč měsíčně za souběh výplaty starobního důchodu a příjmu z výdělečné činnosti po dobu 360 dnů, neboť prvně stanovená částka nebyla správně vypočítána, jak je zřejmé z dopisu ČSSZ ze dne 13.7.2015. Tudíž již v roce 2013 měl možnost žalobce podat námitky proti uvedenému rozhodnutí či se obrátit na OSSZ a požádat o úpravu starobního důchodu ve smyslu zákona č. 264/2006 Sb., avšak v dávkovém spisu vedeném žalovanou ohledně žalobce se žádný dopis či podání, jež by bylo možno považovat za předmětnou žádost, nenachází kromě podání sepsaného na OSSZ s žalobcem dne 17.12.2015, na jehož základě bylo vydáno rozhodnutí č. I ze dne 12.4.2016, proti němuž pak žalobce podal námitky, o kterých bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím žalované ze dne 16.6.2016.

Soud si je vědom skutečnosti, že nelze očekávat, že laická veřejnost bude mít přehled o všech dosti četných změnách zákonných předpisů, a žalobce tím přišel o určitý finanční obnos z důvodu, že jeho žádost o zvýšení důchodu podle Čl. LXVII zákona č. 264/2006 Sb. nebyla podána dříve než 17.12.2015, když o této možnosti pravděpodobně nevěděl, ovšem takto podmínky nastavil zákonodárce, proto ČSSZ i zdejší soud jsou zákonným předpisem vázáni, a ačkoliv lze chápat žalobcův postoj a v celé situaci spatřovat jistou nespravedlnost, není v možnostech ČSSZ ani soudu rozhodnout jinak než v mezích zákona, který je v tomto případě striktní a vyžaduje podání žádosti.

Na základě shora uvedeného je soud přesvědčen, že žalovaná nepochybila, když zamítla námitky žalobce a dostatečně srozumitelným způsobem se s nimi vypořádala v odůvodnění rozhodnutí ze dne 16.6.2016. Soud se plně ztotožnil s obsahem s odůvodněním napadeného rozhodnutí i vyjádřením žalované, jelikož plně odpovídají předmětné zákonné úpravě. Soud přezkoumal zákonnost napadeného rozhodnutí i jemu předcházejícího řízení a nezjistil žádné skutečnosti, které by mohly vést k jeho zrušení.

Krajský soud v Plzni ze shora uvedených důvodů proto *žalobě žalobce nepřisvědčil a žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.* (soud zamítne žalobu, není-li důvodná), jak vyplývá z výroku I. rozsudku, jelikož *napadené rozhodnutí žalované ze dne 16.6.2016 shledal jako věcně správné a odpovídající zákonu.*

Žalobce ve věci neměl úspěch a správní orgán nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (*výrok II. rozsudku*).

Poučení : Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 31. srpna 2017

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně